

Nič preveč mi ni bilo všeč to naročilo. Pa vendar sem vzela lonček in košarico in se odpravila k štefki. Prav, naj me pa ljudje že prej vidijo! Počasi in ponosno sem stopala po poti in se ozirala okrog, če me kdo gleda. Pa kakor nalašč takrat ni bilo nikogar na cesti. Vsi so se doma lepo pripravljali za procesijo.

Tako sem prišla do Jurkove hiše. Prav ko sem šla mimo nje, je stopil na vežni prag Polde, ves prazničen. Komaj sem ga zagledala, že sem mu hitela pripovedovati: »Vidiš, jaz imam pa novo obleko.«

»Prava reč,« se je namrdnil Polde. »Kaj zato, če si enkrat nova. Zdaj bi se še bahala z obleko, ki ti jo je mama kupila! Jaz sem pa za svojo sam zaslužil. Sraka!«

Kar tema se mi je delala pred očmi pri teh besedah. Hotela sem nad Poldeta, da mu izpraskam oči. Kar z lončkom bi ga čofnila za srako. Pa sem pozabila, da je v lončku prežiljka. Zamahnila sem proti Poldetu, takrat pa se je lonček nagnil in lepa rdeča prežiljka se mi je zlila po obleki. Po moji novi obleki, pomislite!

Seveda sem potem morala v stari obleki za procesijo. Žalostni so bili ti velikonočni prazniki. In zdaj hodim zopet »moderna« okoli.

Griša Koritnik

Mlada kri

Oj kam se boste skrili,
če vojna zahrumi,
vi mladei vedri, čili,
ve cvetke sončnih dni?

— Na gore, na planine
nas žene mlada kri;
nasilnež iz tujine
nas tam ne izsledí. —

A kam se boste dali,
če gore preleti,
če z drznimi letali
nad vami zabrují?

— V skalovju in goščavi
poiščemo si kot:
ne spazi nas v višavi
ptič roparski — pilot! —

O joj, če vam domove
izpraznjene požge —
kdo vam postavi nove,
če svojce smrt zatme?

— Z delavnimi rokami
se vrnemo domov,
zgradimo si ga sami,
še lepši dom bo nov:

Ljubezen bo cvetela,
in mir bo vladal v njem,
za vsakogar bo dela
in dosti kruha vsem. —